

Av Lars Carlsson

Krönikan

Del 3 Fotbollsföreningar bildas Del 7

Det var dåligt med både regler och publik när fotbollen kom till stån och att stå i mål var förenat med livsfara, nu fortsätter berättar vår krönikör Lars Carlsson sin berättelse om fotbollen....

...på Villagatan gick det inte att fortsätta med fotbollsspel. Trädgårdsmästaren, vars fullständiga namn var Daniel Andersson, tyckte kanske att det saftiga betet på ången var mer lämpat åt korna än åt de "sparkande" ynglingarna". Så var skulle man då spela sin "kära fotboll"?

Detta kommer jag att berätta om i min nästa krönika som kommer inom en snar framtid. Det var inte lätt att vara fotbollsspelare vid den här tiden. Varken allmänheten eller pressen var beredda att stötta den för staden nya

sporten. De nyfikna kunde i bästa fall skänka de vilt kämpande på planen några ögonblick av sin tid men de flesta gick säkert förbi, fällande kommentarer som:

- "stackars tosingar"

- "varför har de bara en boll".

Nu kämpade lagen inte för några åskådare skulle eller för pengar och medaljer. Man spelade för att det var roligt och för nöjet att kunna "klå" en motståndare. Ambitionen var det inget fel på men kunnandet...

Det var sannerligen andra tider! Fotbollen tycks efter sitt

omtalade inträde vid sekelskiftet ha somnat in en aning. Kanske slet man ut den för dyra pengar inköpta fotbollen.

1905 arrangerades i Ängelholm en utställning. I samband med denna gjordes propaganda för idrott i allmänhet och fotboll i synnerhet.

Några av de "äldre ynglingarna" inköpte en ny fotboll och så var man igång igen.

Det tycks dock ha varit en klubb för inbördes beundran eftersom alla inte tilläts att vara med. Någon förening var det emellertid inte eftersom det inte fanns någon styrelse eller

IF Götas lag 1905 på Gröna torg, där stadsparken ligger idag. Bakre raden. Martin Malmström, Albin Andersson, Hjalmar Brozelius, Bror Sandelin, Hugo Berg. Främre raden. Erik Johansson, Lauritz Fredriksson, Emil Lundblad, Hjalmar "Smockan" Wikström & Frans Lundblad.

FOTO: Hembygdsboken 1995

stadgar. Staden yngre förmågor, som var de som inte fick vara med, bildade då en klubb som de gav namnet IF Göta. I Ängelholms Tidning kunde man den 10 april 1906 läsa följande: "att sedan en tid tillbaka ha i Ängelholm existerat tvänne fotbollsklubbar, Ängelholms Fotbollsklubb nr 1 och Göta, hvilka om söndagarna å Gröna torg flitigt övfat sig i den uppfriskande sporten". Ängelholms Fotbollsklubb nr 1 lär ha varit medlemmarna i gymnastikföreningen, alltså de något "äldre ynglingarna". Man kan nog på ganska säkra

grunder slå fast att IF Göta var den första organiserade fotbollsföreningen i "stan" även om man troligtvis inte började föra protokoll förrän 1908. Dock finns det en revisionsberättelse från 1906 som visar att intäkterna det året var 20 kronor och 50 öre. Kostnaderna var enligt följande:

Boll 5 kronor, lagning av bollen 1 krona, annons 50 öre samt ett frimärke 10 öre. Året efter steg kostnaderna till 54 kronor och 90 öre. Antalet

medlemmar begränsades till 22. Det var ett nålsöga man skulle igenom för att platsa i den föreningen. Presumptiva medlemmar synades noga i sömmarna.

1912 sökte föreningen inträde i Riksidrottsförbundet men måste då ändra sitt namn eftersom namnet IF Göta redan var upptaget. Den 29 mars 1912 beslöt föreningen att ändra sitt namn till Ängelholms Idrottsförening, ÄIF.